

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

© Revak Kitabevi, 2018
Tüm hakları Revak Kitabevi'ne aittir.
Sertifika No: 23108

Revak Kitabevi: 43
Rifâîlik Serisi: 9

Sofra-yı Sırrî
Sırrî Kalender

Kitap Editörü: Arzu Meral

ISBN: 978-605-82775-5-7
1. Baskı: Haziran, 2018
Kapak Tasarımı: Togay Kazım Ataç
Sayfa Düzeni: Revak Kitabevi

Baskı & Cilt: Step Ajans Matbaacılık Ltd. Şti.
Göztepe Mah. Bosna Cd. No:11
Mahmutbey-Bağcılar, İstanbul
Tel: 0212 446 88 46 E-mail: stepajans@stepajans.com
Matbaa Sertifika No: 12266

Besmele: *"Bismillâhirrahmânirrahîm"*
Seri Levhası: *"Yâ Hazret-i Ebu'l-Alemeyn
eş-Şeyh es-Seyyid es-Sultân Ahmed er-Rifâî"*

<http://www.revakkitabevi.com>
Adres: Aziz Mahmut Hüdayi Mahallesi
Tepsi Fırın Sokak. Şifa Apt. 12/3
Üsküdar, İstanbul
Tel: 0216 342 47 97
E-mail: info@revakkitabevi.com

SOFRA-YI SIRRÎ

Sirrî Kalender

Revak Kitabevi

İstanbul, 2018

İçindekiler

Takdim / i

- {1} Sofra / 1
- {2} Her Şey Onun Yüzüsuyu Hürmetinedir / 3
- {3} Sekînet ve Salâvât / 5
- {4} Hazret-i Muhammed'in Ümmeti / 9
- {5} Ehlibeyt / Âl-i Abâ / 12
- {6} Nokta / 16
- {7} İmâm Ali Efendimizin "Ebû Turâb" Sırrı / 19
- {8} Muhammed ile Ali / 21
- {9} Hazret-i Fâtîme / 22
- {10} Ben Hüsey'n'denim ve Hüsey'n Bendendir / 25
- {11} Bizim İçin / 27
- {12} On İki İmâm / 28
- {13} İmâmet / 29
- {14} Mâsumiyet / 31
- {15} Mâsumiyet ve Muhtâriyet Meselesine Zeyl / 34
- {16} Hükûmet-i Rabbâniyye / 37
- {17} Ferdîyet / 38
- {18} Hakikat Birdir / 39
- {19} Alevî Kimdir? / 40
- {20} Alevîlik / 41
- {21} Mümin/Dervîş / 43
- {22} İhlâs / 45
- {23} Zan / 47
- {24} Sana Perde Olan Nedir? / 49
- {25} Talebin Neyse Sen Osun! / 51

- {26} Aşk Ateşi / 52
{27} Âşık & Mâşuk / 55
{28} Gül ve Bülbül / 57
{29} Mürşide Neden İhtiyaç Vardır? / 58
{30} Mürşid Hakk'tır / 78
{31} Her Sakallı Deden Değil! / 80
{32} Dürr-i Necef ve Nûr-i Esved / 83
{33} Din / 86
{34} Celâl Tecellisi / 88
{35} Süfliyet / 89
{36} Bal İçinde Zehir / 91
{37} İnsan Mevzuu / 92
{38} Cisimde Zâhir Olan Hakikat / 93
{39} Dava-Davasızlık / 94
{40} Teberrâ / 96
{41} Ezel - Ebed / 97
{42} Hürriyet / 100
{43} Cesaret / 101
{44} Vahiy / 103
{45} Yûsuf Sûresi / 107
{46} Rûm Sırrı / 113
{47} Eşyâya Sıfat Vermek / 123
{48} Vücûd/Allah/İnsan / 124
{49} Rûh ve Nefs / 141
{50} Ten Kabri / 143
{51} Veled-i Kalb / 145
{52} Propaganda Esiri Olma! / 147
{53} Belâ ve Musibet / 149
{54} Kervan / 151

- {55} Muharrem'e Hürmet Et! / 153
- {56} Hazret-i Hüseyin Niçin Ehem ve Mühimdir? / 158
- {57} Kerbelâ Vâkiası'nın Ne Husûsiyeti Var? / 163
- {58} Nebî'nin ve Velî'nin Tavrı / 171
- {59} Dört Unsur ve Ehlibeyt / 172
- {60} Nâr-ı Hüseyin / 176
- {61} Kerbelâ'da Celâl ve Cemâl / 177
- {62} Kerbelâ'daki Miraç / 178
- {63} Kerbelâ Maneviyatta Bir Milâttır / 180
- {64} Kerbelâ Şehidlerinin Kanı ve Kürevî Mânâ / 181
- {65} Mâtem / 182
- {66} Lânet / 183
- {67} Hazret-i İmâm Zeyne'l-Âbidin / 184
- {68} Aşûre / 185
- {69} Varlığın Sahibi / 187
- {70} Mısırî Âsitânesi'ndeki Bir Levhaya Şerh / 189
- {71} Hazret-i Yûnus'un Bir Nutkuna Şerh / 191
- {72} Hazret-i Mısırî'nin Bir Nutkuna Şerh / 193
- {73} Vird-i Sırrî / 200

Takdim

Rifâiyye ve Kâdiriyye meşâyihinden *Sırrî Kalender* mahlûslı zâtın, *Keşkül*, *Asâ* ve *Nefîr*'den sonra dördüncü kitabı olarak yayına hazırlanan *Sofra-yı Sırrî*, yetmiş üç risâleden oluşmaktadır. Bu risâlelerin bir kısmı Sırrî Kalender'in muhtelif zamanlarda yaptığı sohbet kayıtlarından yazıya aktarılmış, bir kısmı da bizzat kendileri tarafından kaleme alınan risâlelerden seçilmiştir.

Sofra-yı Sırrî'de, âşinâsı pek az bulunan gâmız/anlaşılması güç mevzuların yanı sıra, çeşitli konularda herkesin istifade edebileceği izahlar da yer almaktadır. Ehlibeyt'in hakikati ve tasavvufun temel meseleleri hakkında gönül semâsından kelâm arzına nâzil olmuş bu nimet sofrasından istifade edilebilmesi niyâzıyla...

Evvel Ali diyelim

Kadîm Ali diyelim

Geldi Sırrî Alevî sofrası

Yâ Şâh diyelim

Şâhumuz nimetinden taâm edelim

Sofra hakkına, lokma hürmetine, evliya demine Hû diyelim!



Destûr yâ Sâhibe'l-Meydan

Destûr yâ Sâhibe'l-Makâm

Destûr yâ Ricâlallâh

Destûr yâ Sâhibe'z-Zemân

{1}

Sofra

Allah semâdan üç sofraya indirdi: Biri Mûsâ'sına biri İsrâ'sına biri de Ali'sine. Mûsâ'sına ve İsrâ'sına indirdiği olduğu yerde kalsın, hürmet ederiz. Ondan yiyen yedi, yiyemeyen geçti gitti zâten. Açık olan bir sofraya vardır ki, *Sofra-yı Ali'dir*. Bütün bu sâhne-i âlem Sofra-yı Ali'dir. Sofra-yı Ali'ye davet edilerek o sofradan yiyenler, Hazret-i İnsan'dır. Dikkat et bu sözüme! *Hayat denen şey Sofra-yı Ali'dir, o sofraya davet edilenler de Hazret-i İnsan'dır!*

Davet olunmayıp da kapıyı açık bularak ev sahibinin merhametinden dolayı sofraya elini uzatıp ondan rızıklananlar, senin gibi kimselerdir. O sofraya gelip sadaka dileyenler, sofraya yaklaşmaya dahi cesareti olmayanlar, hâin hâin o sofraya bakanlar ise kâfirlerdir (kendi hakikatini örtenlerdir). Bu sofranın etrafında her cins taksimat vardır ama sofranın sahibi İmâm Ali'dir. Sofraya gelen nimet, *Nûr-i Muhammedî'dir*. "Efendim, kâfir de bu sofradan, Nûr-i Muhammedî'den istifade eder mi?" Evet! Hazret-i Muhammed'i inkâr etmekle o sofradan istifade eder! Sen Hazret-i Muhammed'i tasdik ederek o nimetten yersin, öbürü inkâr ederek yer; yani inkâr nimetini yer. Dikkat et! İnkâr nimetini yer, onun nimeti/rızıkı odur.

Hazret-i Ali'nin saltanatının icabı, her mürşid/şeyh sofraya kurar. Hazret-i Ali efendimize bir gün, "Yâ Ali, bize bir keramet göster." dediler. Hazret-i Ali efendimiz Cenâb-ı Kanber'e, "Kanber, sofraya kur!" buyurdu. İnsanı hem zâhiren hem bâtenen doyurmak hakikî Alevîlerin şânıdır. Bizim soframızın değişmeyecek olan ekmeği ve suyu, Hazret-i İnsan mevzuu ile bilmek-bulmak-olmak mevzuudur. Sofranın yemekleri değişebilir ama ekmeğin ve suyun değişmez.

Sofra-yı Muhammed-Ali'nin lezzeti yani o sofradaki nimetlere lezzet veren şey *ilm-i ledün*'dür. Sofrayı açacak olan aşçı ki müşşiddir; ledün ilminden yani kitaplarda yazmayan, satırdan satıra değil, sadrdan sadra, kalpten kalbe geçen erzakla yemek pişirirse o yemek lezzetli olur.

Bir sofraya ki kuş sütün eksik, en hârikulâde yemekler pişirilmiş, kotarılmış, sofraya konulmuş! Fakat sofraya oturan kişinin vücûdunda bir hastalık varsa, o kişi hastalığından mütevellid sofradaki nimetten zevk almaz! Bir ihtimal de sofraya gelen bir çocuktur. ocuk da mama ister, sütün ister, belli yiyecekler ister. Çocuğa Fransız usûlü soğan orbası ya da pırzola gibi bir şey yediremezsin. İstemez. Kulağı delik olmayan kimse de bizim soframızdan lezzet alamaz.

Kulağını deleceksin! Hazret-i İnsan'ın ne olduğunu bilmesen bile, en azından kulağın biraz dolmuş olacak. Bir de bilmek-bulmak-olmak lâzım geldiğine inanmış olacaksın... Bilmek-bulmak-olmak lâzım geldiğine inanmış, Hazret-i İnsan'ın da Allah'ın âyinesi olduğuna dâir kulağın dolmuşsa, yavaş yavaş sofradaki yemeklerden lezzet almaya başlarsın. Aksi hâlde oturur kalkarsın, sana yük olur, yediğinin hamalı olursun. Yediğin şey vücûdunda ne kana ne de nûra dönüşür; bilakis yediğini israf edersin. Ehlullah tâbirinde bile vardır, "yediğimiz nûr ola" diyoruz duamızda...

{8}

Muhammed ile Ali

“Efendim, sürekli Muhammed-Ali mevzuu. Anladık, Hazret-i Ali çok büyük, Cenâb-ı Muhammed onu çok seviyor.” Hiçbir şey anlamadın! Hazret-i İnsan mevzuunun her safhasında, her rûknünde Muhammed-Ali’yi göreceksin, bulacaksın. Her mevzu hakkında oradan sana bir şey anlatmam lâzım, çünkü senin Güneş’in “Muhammed”, Ay’ın “Ali”dir. Beşerî hayatını idame edebilmen için Güneş’e ve Ay’a ihtiyacın olduğundan daha fazla bir şekilde, Cenâb-ı Muhammed ile Ali’ye ihtiyacın vardır.

Güneş’in şu an bulunduğu mevkiden bir santim geriye kaçtığını kabul edelim. Ne olur? Buzhâne olur her taraf. Güneş’in bir santimetre bu tarafa geldiğini tasavvur edelim, cehennem olur, hepimiz yanarız. İşte *Hakikat-i Muhammediyye* ve *Hakikat-i Aleviyye* de, olduğu yerde durmaları hasebiyle böyle iki rûkûn gibidir. Cenâb-ı Muhammed ile Cenâb-ı Ali; biri Güneş, biri Ay gibidir. Ay, dünyada olana sadece bir yüzünü gösterir. Fakat Güneş, Ay’ın her yüzünü görür. Fizîken böyle değil midir? Biz Ay’ın bize yansıyan yüzünü görüyoruz, Güneş onun her yüzünü görüyor. Demek ki bizim İmâm Ali efendimiz hakkında bütün bilgimiz, bütün marifetimiz, bütün irfanımız, ancak bize Cenâb-ı Muhammed’in taksim ettiği kadar olabilir. Dikkat et! *Sofra-yı Ali’*dendir bu sözler!

İmâm Ali’nin hüviyetinin, senin hayatını nasıl tertip ettiği husûsu derin bir meseledir. “İmâm Ali efendimizle benim hayatımın ne alâkası var?” Aldığın nefes Ali’dir senin! Ali olmasa nefes alamazsın! İmâm Ali’yi sadece resimlerde, bin dört yüz sene evvel yaşamış, elinde Zülfikâr ile Düldül üzerinde dolaşan biri mi zannettin? Aldığın nefes Ali olduğu gibi, verdiğin nefes de Ali’dir. Vâris-i Ali de, sana Azrail olacak ey hakikî derviş!

{18}

Hakikat Birdir

Hak bir tanedir, on tane olmaz. Allah bir, din bir, mezhep bir; üç tane, beş tane olmaz. Hakk bir, mezhep de bir, tarikat de bir, hepsi bir. On tane tarikat olmaz. Rifâî, Kâdirî, Mevlevî, Bektaşî... Bunların hepsi Muhammed-Ali tarikatidir, fakat isimler çoğalır. Birinde Rifâî ismiyle zuhur etmiş, birinde Kâdirî ismiyle zuhur etmiş, birinde Mevlevî ismiyle ilâ âhir...

Felsefe akımları gibi biri bir yola, diğeri başka yola gidemez. Hepsi aynı yola gitmek zorundadır. Menzil bir çünkü. Bu da noktayı bulmadan olmaz. Fürûatla meşgul-sün, bunun aslı bir noktadır! Ali'ye vardığında noktayı bulur, noktanın içinde kaybolursan ne âlâ, olmazsan yaptığın şey felsefedir. O felsefe de seni hiçbir hakikate ulaştırmaz. Bu kadar açık ve nettir...

{42}

Hürriyet

Hürriyet, kazanılan bir şey değildir. Herkes hür doğar. Hürriyeti veren Allah'tır. İnsan bunu muhafaza eder veya edemez. Kişi bülûğa erip reşid olduğunda, onun hürriyetini nefsi emmâresi elinden alır, köle olur. Hür insan, nefsinin esaretinden kurtulmuş olana denir. İçinde, seni devamlı fenaya sevk eden ve farkında olmadan bütün emirlerini yerine getirdiğin bir kudret var. Sûret-i dâimede onun söylediklerini takip edersen, hürriyetten bahsedebilir misin? "Ben hürüm" diyebilir misin? Sen mahkûmsun!

Hür insan, hâdiselerin kendisine tesir etmediği, hâdiselere hükmeden kimsedir. Hâdiselerin tesiri içinde yaşayan kimse mahkûmdur. Derviş ne sıcaktan ısınır ne soğuktan üşür ne acıkır ne uyur... Bu ne demek? Zâhiri türlü mikrler/oyunlar içinde olabilir; fakat bunların birer mikr/oyun olduğunu, asıl olmadığını, birer görüntü, birer gölge, birer hayâl olduğunu idrak ettiği için ona tesir etmez. O zaman ne olur? Hür olur!

{43}

Cesaret

“Hazret-i Hüseyin efendimizin kaç asır evvel yaşadığı hâdiseler bugün bizim hayatımızda işe yarayacak şeyler değil. Bunları anlatmanın ne lüzumu var?” Öyle değil! Cenâb-ı Hüseyin, hâlâ olduğu yerde duruyor. Hüseyinlik de bulunduğu yerde duruyor. Ehlibeyt-i Rasûlullah'ın mânâsı ne ise, her gün artan bir şiddetle kâinata feyzini salıyor. Onların ismine, yaşadıkları hâdiselere geçmiş zaman hikâyeleri nazarıyla bakarsak, geçmiş, gelecek ve bugün girdapları/kıskaçları altında kalırız.

Derviş, zaman mefhumuna veya feleğe mahkûm olmaz ve evvela feleğin, zamanın üstüne çıkmış bir “akıl mirâcı” yapar. Mirâcın evveli akılda olur. Cibrîl, Sidretü'l-Müntehâ'ya kadar gitti, Allah ile yani Zât ile görüşmeye giremedi değil mi? Fakat Zât ile görüşmeye giremeyecek diye de o kadar seyir yapmayı bırakmadı. Cibrîl yani Akıl, Sidretü'l-Müntehâ'ya kadar gidiyorsa, bu bir miraçtır. Dolayısıyla dervişin de evvela aklında, fikrinde, zihninde, kabullerinde, terazisinde bu mirâcı yapması gerekir. Aklî, fikrî kabullerini, icap eden son noktaya getirdikten sonra, akla artık yer yoktur. Bundan sonrası Aşk'ın işidir. Zaten akıl bu noktada arınmış bir akıl hâline büründüğü için, “ben bundan öteye gidemem” diye aczini itiraf ederir.

Lâkin bakıyorum, umûmiyetle lezzetsiz hayatlar yaşanıyor. Kimsenin yüzünde bir şeyin heyecanını göremiyorum. Şöyle çıktım, trene, vapura, dolmuşa bindim, insanları seyrettim, sîmalara, gözlere baktım. Bir tane gözünde sevinç veya heyecan olan, sevdiği birine doğru koşan bir kimse görmedim. Herkes yüzü düşmüş, gözleri fersiz, heyecansız, soluk ve sersem bir hâlde koşuyor ama nereye gidiyorlar belli değil. Türbelere de gittim.

{45}

Yûsuf Sûresi

Evliyauallah, Yûsuf Sûresi için “Aşk Sûresi” dir buyuyor. Kur’ân-ı Kerîm mecmûu itibariyle aşkı anlatsa da, en özel ve en teferruatlı olarak Yûsuf Sûresi’nde anlatmıştır. Anlayanlar için muazzam bir ilahî hazinedir. İçinde her türlü mücevher vardır. Tabii başlı başına bir sır kutusu olan Kur’ân’dan istifade edebilmek için, evvela konuşan Kur’ân’ı yani Hazret-i İnsan’ı okumak lâzım. Hazret-i İnsan okunmaya başlandıktan sonra, elimizdeki yazılı Kur’ân sır kapılarını açıp, bize bir cevap verir.

Sûre’de; “Yakup” ile rûh; “Yûsuf” ile kalp; “kardeşlerin fenalığı” ile nefsin kötü kuvvetleri; “Züleyha” ile dünya; “kuyu” ile kalbin derinlikleri; “kuyudan çıkartan kova” ile aşk; “kuyunun ipi” ile cezbe; “Yûsuf’un yüzünü görünce kadınların ellerini kesen bıçak” ile zikrullah; “Bünyamin” ile kalbin fuâdı temsil edilmektedir.

Bu âleme bilmek-bulmak-olmak kasdı ile gelen insan anlatılmaktadır. Yûsuf kalp, Yakup rûhtur. Elbetteki rûh, her zaman kalp ile beraber olmak ister. İnsan vücûdundaki iki kuvveden biri rûh, biri nefstir. Nefsin en âdi hâline nefs-i emmâre, en kemâle ermiş hâline de nefs-i sâfiyye veya nefs-i kâmile diyoruz ki o hâle geldikten sonra rûh ile kardeş oluyor. Nefs, emmâre mertebesinde olduğu müddetçe rûhu rahatsız eder. Kardeşler (nefs-i emmâre), kalbi rahatsız ediyor. Bu kalbi doğuran rûhtur.

İnsan bu âleme, rûhunu, nefsinin, rûhunun nazargâhı olan kalbini ve bedenini alarak gelir. Yaşadığımız âlem, şu an hatırlayamadığımız ama geldiğimiz âleme kıyas edilecek olursa, çok süflî ve kıymetsizdir. Hattâ esfel-i sâfilin denilebilir. Fakat Hakk’a şahit/muhatap olmanın en kemâl yeri de bu âlemdir. İki kavs arasındadır: Kavs-ı urûc ve

{52}

Propaganda Esiri Olma!

Bir şeyin debdebesi, tantanası, zâhirî saltanatı oldu diye, İslâm'a hizmet etmiş olmaz. İslâm, çok kişiyi bir araya getirmek misyonerliğinin dini değildir. Rasûl-i Ekrem Efendimiz buyurdu ki: *"Bu din gariplerle başladı, bir gün gelir biraz kuvvetlenir ama yine gariplerin eline kalır. O garipler benim kardeşimdir, onlara selâm olsun."*

İslâm dini, "Ne kadar çok kişiyi Müslüman yaparsak o kadar hayrı var, her yere duyurulsun." denilecek bir din değildir. İslâm dini, bizzat Allah'ın ve Rasûlullah'ın elinde, zamanın imâmı olan Zât'ın elinde, bütün pîr ü paklığı ile orijinalitesiyle ayakta duran, ondan istifade etmek isteyenler için bekleyen bir kapıdır. Kimsenin kapısına gidip de "İslâm olun" denilecek bir din değildir! Propaganda dini değildir!

Cenâb-ı Muhammed propaganda yapmak/yaptırmak isteseydi en âlâsını yaptırır, yaptırmadı! Sadece haber verdi, "Ben buradayım, haberiniz olsun." dedi. Hristiyanlardan alınan bir zihniyetle her şey modern zamana göre uydurulduğu için, televizyonlar, kitaplar, broşürler ile misyonerlik yapıyorlar! Ahmaklar da buna, "Ne güzel İslâm'a hizmet ediyor!" diyorlar.

Hâlbuki İslâm, çoğunluğun kurtuluşunu hedefleyen bir din değildir. *"Bir kişinin selâmetine sebep olmak, bütün bir beşeriyetin selâmetine sebep olmak gibidir. Bir kişinin felâkete sebep olmak da bütün bir beşeriyetin felâkete sebep olmak gibidir."*

Muhammedîlik'in husûsiyeti şudur ki; evvela ferdi muhatap alır. Ferdden sonra cemiyeti muhatap alır. Şimdi bu usûl unutuldu. Herkes cemaat veya misyoner kafasıyla hareket ediyor, dolayısıyla da Muhammedî feyz olmuyor.

{62}

Kerbelâ'daki Miraç

Biz şu anda zaman içinde yaşıyoruz. Zamanın neşet ettiği kaynak nedir? “Ân”dır. Bütün İslâm şehidlerinin şehâdetleri, zamandan âna doğru bir seyir takip eder. Zamanda şehid olurlar, âna doğru terakki ederler. Bu durum, Şühedâ-yı Kerbelâ'da tersine işler. İmâm Hüseyin efendimiz, Kerbelâ'da zamanın içine ânı çekmiştir. Ânı zamanın içine ne ile çekmiştir? Kendi vücûd-ı şerîfi ile!

Hazret-i Rasûl-i Ekrem efendimizin her nefesi, her ânı, her dakikası miraçtır. Lâkin bir de ümmetine sünnet olsun diye bıraktığı bir mirâcı vardır. “Cenâb-ı Muhammed mirâca çıktı, Allah'ı gördü.” demek, cehalettir; Hazret-i Muhammed'i tanımamaktır. Cenâb-ı Muhammed, Allah'tan ayrı değil ki çıksın da Allah'ı görsün... Peki mirâca neden çıktı? Âlemler, Cenâb-ı Muhammed'i cismiyle görsün diye!

Cenâb-ı Muhammed'in “Muhammed” ism-i şerîfi ile bize miras bıraktığı miraçlar, *Mirâc-ı Hüseyiniyye*'ye hazırlık safhasıdır. Hazret-i Muhammed'in miras bıraktığı miraçlardan herhangi biri, zikre ve keşfe sarılarak, nefsanî bazı hâlleri zabturbat altına alarak, Allah da inayet ederse, olabilecek miraçlardır. İyi anla! Öyle bir miraçta ne oluyor? Zamandan, mekândan, kesretten çıkılıp âna geçiliyor.

Hazret-i Rasûl-i Ekrem efendimizin kandilini kutladığın miraç hakkında ne deniliyor? Mekke'den Kudüs'e, Kudüs'ten nâmütenâhî âlemlere urûc etti, lâ-mekânın âleminde Hakk ile yani kendi sırrı ile buluştu. Muhakkak öyle oldu. Bunda şüphe yoktur. Lâkin bu miraç, zamandan ve mekândan münezzehleşerek yapılan bir miraçtır.

{65}

Mâtem

Mâtem; aşktan, muhabbetten, meveddetten gelen bir histir. Muharrem mâtemimiz sevap kazanmak kasdı ile olmadığı gibi, tuttuğumuz oruç da Ramazan orucu hükümünde değildir. Allah emrettiği için değildir! Bir tâzim, bir muhabbet izharı olmak üzere ifa etmeye çalışıyoruz. Vazife olduğu için değil!

Hazret-i Fâtîme dedi ki: “Benim bu oğluma kim muhabbet ile bağlanıp onun mâtemini tutacak?” Kâinatın Efendisi olan zât buyurdu ki: “Ey Fâtîmem! Kıyamete kadar, Hüseyin’in mâtemini ancak mümin olanlar tutar.” Bu fermâna göre, Hüseyin’in mâtemini tutmayan, mümin değildir. Müslüman olabilir, fakat mümin değildir. Rasûlullah’ın fermânıdır!

Kerbelâ Vâkıası, kalbi olanlara hitap eder. Bu vâkıada kalbi olmayanlara hitap yoktur. Allah, Hazret-i Hüseyin’in mâtemi için gamlanan kimsenin kalbini temizler, onda başka gamlara yer bırakmaz. Bak kalbine, Ehlibeyt-i Rasûlullah için kalbin yanıyorsa, Allah senin kalbine başka keder vermez. Başka keder varsa, bil ki henüz Ehlibeyt-i Rasûlullah’a olması icap ettiği derecede muhip, dost, âşık, sâdık olamamışsın. Bu da taklitle, öğretmekle, tâlimle olacak bir şey değildir. Aşk ile olacak şeydir...

{66}

Lânet

Hazret-i İbrahim zamanında Nemrut, Hazret-i İsâ zamanında Sezar, Hazret-i Mûsâ zamanında Firavun ve Âdem'e kadar giden bir lânetlenmişler silsilesi vardır. Kur'ân-ı Kerîm'in buyurduğu "Şecere-i Habîse" budur. Mel'ûnlar/lânetlenmişler silsilesi. Bu silsile neden lânetlenmiş ya da lânetin kelime anlamıyla uzaklaştırılmıştır? Kimi inkâr ettiler veya neye karşı geldiler de uzaklaştırıldılar? Aslında bunların ilk inkâr ettikleri kendileridir! Kendilerine karşı hâin oldukları için, Allah onları kendilerinden uzaklaştırdı, onlara lânet etti. Muaviye ve Yezid de dâhil olmak üzere, zâlimler de insan sûretindeydi. Allah onları bu sûretin hakikatinden uzaklaştırmıştır. O zaman her şeyi et parçası gibi görmeye başladılar. Kulak, burun, et... "Bunu keseriz, şunu şöyle yaparız vs." dediler.

Kürevî olan mânâ hep yukarı doğru gitmiyor, aşağı doğru da gidiyor. Devamlı helezon gibi dönüyor. Lânete müstehak olanlar da, sürekli ters istikamette aşağı doğru gidiyorlar. Onların da lânetlenme seyri devam ediyor, bitmiyor. Manevî seyirlere bir son olmadığı gibi, lânetlenmiş olanların lânetlenme seyirlerine de bir son yoktur. Cehenem azâbı en nihayet biter, lâkin lânetlenmenin sonu yoktur.

O sonu gelmeyen azap, neden oluyor? İnsan sûretinin, Hakk'ın sûreti olduğunu kabullenmemekten oluyor. İnsan sûretine ihanet etmekten oluyor. Her şey, metafizik âlemlerde aranıyor. Öyle değildir! Her şey evvela buradadır. Burada bulmayan, başka yerde bulamaz. Fazlullah Hurûfî hazretleri bu mevzuun ancak harflerle olan kısmını söyledi diye onu kesip, parçalayarak yaktılar!